

Plukovník gšt.Ing. Jaroslav Míka,
Velitel 21.základny taktického letectva Čáslav,
VU 7214 Čáslav,
285 76 Chotusice

Ve Svojšicích, dne 26. 11. 2020

Vážený pane plukovníku,

chci se s Vámi podělit o následující událost, která se stala v mé rodině a která se týká i jednoho Vašeho vojáka.

Moje 95 letá maminka již není schopná žít sama jako dosud a tak jsem si ji vzala nedávno domů do Svojšic, než pro ni najdu důstojnou péči s bydlením. Minulý pátek se nám stalo, že maminka, zmatená, trpící demencí a halucinacemi, před půlnocí odešla z domu, jen v pyžamu a bosa, totálně dezorientovaná. Sešla v naprosté tmě po zahradě z prudkého kopce, několikrát upadla a tam ji asi po 100 m zastavil sousedův plot. K velkému štěstí, náš soused a Váš voják, Ing. Martin J a n k o zaslechl ve tmě její hlas, bez závažání okamžitě vyháčkoval plot, vzal maminku do náručí a přinesl nám ji promrzlou, odřenou a krvácející domů. Hned byla převezena záchrannou službou do nemocnice.

Každopádně jí svojí bleskovou reakcí zachránil život, neboť by do rána umrzla.

Když jsem mu z celého srdce děkovala, on jen řekl, že by se takto zachoval každý.

Vzhledem k jeho skromnosti však pociťuji potřebu se s Vámi podělit o tento vskutku hrdinský a duchapřítomný čin, který by neměl být jen tak zapomenut a jsem ráda, že Vám mohu napsat, jak se zachoval jeden z Vašich vojáků. Dává mně to i víru, že stále mezi námi žijí hodní a obětaví lidé a jestliže takoví lidé slouží v naší armádě, posiluje to i náš respekt a vděk pro tuto instituci.

S pozdravem,

Marcela Jelínková